

прошує читача замислитися над наведеним життєвим уроком і природою Божої любові. Блок “Факти з життя” пропонує додаткові відомості про героїв історій. Нарешті, блоки “Запитання для роздумів”, “Ключові моменти” та “Мудрість історії” допомагають читачеві застосувати здобуті духовні істини у власному житті. Така структура книжки також може стати основою для змістовних обговорень і сприяти духовному зростанню під час зустрічей біблійних груп.

Назва книжки – “Будь милосердним” – відображує головний посыл: милосердя – це любов у дії. Бути милосердним означає наслідувати приклад доброго самарянина, годуючи голодних, приймаючи чужинців, підтримуючи знедолених, відвідуючи ув’язнених, доглядаючи хворих і здійснюючи інші акти доброти. Люди, яких ви зустрінете на сторінках книжки, отримують і щиро віддають Божу любов повсякчас у своєму житті.

Кожна людська історія по-своєму віддзеркалює аспекти Божої любові та мудрості, як маленьке люстерко або частина пазла. Жодне відображення не є досконалим, але всі разом вони створюють цілісну картину Божого Царства і підводять нас ближче до духовної зрілості в пізнанні Господа. Мета книжки – надихнути християн на глибше осмислення своєї віри і пробудити цікавість до Бога в тих, хто Його шукає.

Приєднуйтеся до цієї духовної подорожі, розкриваючи історію за історією, і дозвольте Божій благодаті торкнутися вашого серця.

Частина I

БОГ ЛЮБИТЬ НАС

Перша частина цієї книжки відкриває казковий світ сучасних Божих див. Ви дізнаєтеся про дивовижні зцілення від хвороб і залежностей, про надприродні духовні перетворення, що змінили життя, про відновлення зраних сердець, про порятунок людей з безнадійних ситуацій – безпритульності, смертельної небезпеки, відчаю. Ці історії є живими свідченнями того, що Божа любов і милосердя залишаються незмінними. Вони такі ж могутні й реальні сьогодні, як і тисячі років тому. Через ці розповіді ви зможете відчувати, як Бог торкається життя людей, дарує їм надію, мир і новий шанс.

Кожне свідчення тут є доказом того, що Божа любов не знає меж. Вона сильніша за будь-які перешкоди, і кожна мить Його втручання нагадує нам, що ми завжди під Його пильним і люблячим наглядом.

Розділ 1. БОЖІ ДИВА ЗЦІЛЕННЯ

Історії, представлені в цьому розділі, розкривають дивовижні випадки надприродних зцілень і глибоко досліджують милосердя Бога як основу цих чудес. Кожне свідчення є відображенням невичерпної Божої любові й милості, що виявляються у відповідь на щире прохання людини.

Милосердя Господа Ісуса було центральним елементом Його земного служіння. Він не лише відповідав на прохання про допомогу, але й торкався людських сердець, пробуджуючи в них віру. Віра, помножена на глибоку потребу в Божому втручанні, ставала джерелом зцілення й духовного оновлення. Ісус відгукувався на щирі звернення людей, розділяючи їхній біль і виявляючи безмежну турботу. Його відповіді на молитви були не просто актами милості, а свідченнями того, як сила Божої любові здатна змінити життя.

Подані історії запрошують нас глибше замислитися над природою Божої милості й над тим, як вона виявляється в нашому житті. Вони нагадують нам про важливість віри, довіри до Бога й відкритості до Його дій у повсякденних викликах.

УСУПЕРЕЧ НАУЦІ (початок)

Ти Той Бог, що чуда вчиняє.
Псалом 77:14

Був сонячний великодній ранок, але Марія лежала у своєму ліжку в калюжі крові. Вона відчувала сильний біль і страждала від гострих спазмів. Церата під нею захищала простирадла від неспинної кровотечі. Сльози котилися її щоками, коли чергові хвили болю охоплювали тіло. Вона стискала зуби і впиралася ногами в стіну, знаходячи так невелике полегшення. Її чоловік стурбований зайшов до кімнати й ніжно торкнувся її плеча.

– Люба, вже час іти до церкви, але я залишусь з тобою й зроблю все, що можу, – сказав він.

– Ні, будь ласка, не залишайся. Я серйозно. Візьми дітей, і йдіть до церкви. Вони так раділи можливості розказати свої вірші на святковій службі. Скажи їм, що мені вже краще, – відповіла Марія.

Степан зітхнув:

– Як хочеш, рідна.

Мовивши так, він пішов збирати дітей. Коли їхні голоси затихли за дверима, Марія повернулася до своїх думок. Це був великодній ранок, але її стан робив святковий настрій далеким і недосяжним.

Ще кілька місяців тому життя йшло своїм плином. Марія з радістю чекала народження п'ятої дитини. Однак одного ранку сильні спазми й дивні виділення змусили її звернутися до акушера-гінеколога.

– У мене для вас невтішні новини, Маріє, – сказала лікарка. – Мені шкода, та мушу повідомити, що з вашою вагітністю щось

негаразд. Я маю призначити декілька аналізів і направити вас до спеціаліста з ускладненої вагітності.

Результати обстежень показали в матці Марії дивне утворення, не схоже на нормальний ембріон. “Вам краще зробити аборт”, – порадила лікарка. Це шокувало Марію. Вона походила з маленької консервативної спільноти неподалік Львова. Вони з чоловіком обожнювали дітей і вітали кожне поповнення в родині. Марія почала консультуватися з іншими спеціалістами. “Що в мені?” – питала вона. “Утворення, не схоже на ембріон”, – відповідали вони. Усі сходилися на одному: без абортів не обійтись. Остання лікарка, до якої звернулася Марія, аж розлютилася на неї. “Такі жінки, як ви, народжують потвор”, – вигукнула вона і пригрозила не випустити Марію з кабінету, поки та не погодиться на аборт.

Марії вдалося уникнути цього жахливого досвіду. Вони з чоловіком звернулися за духовною підтримкою до свого пастора. Коли Марія виклала перед ним копії результатів численних обстежень, він довго мовчав, заглибившись у молитву. “Я не бачу рішення для вашої сім’ї зараз, ви маєте чекати на відповідь від Бога”, – нарешті сказав пастор. Марія повернулася додому з іще більшою кількістю запитань, ніж мала до цього. Незважаючи на свій страх, вона твердо вирішила: абортів не буде.

...Того великоднього ранку вона страждала від кровотечі. Сестра наполягала, щоб Марія поїхала до лікарні, але та відмовилася, тому що не хотіла навіть згадувати про лікарів. Час минав, і біль поступово слабшав. Марія відчула непереборне бажання приєднатися до своєї родини в церкві. Вона піднялася з ліжка, привела себе до ладу й поволі вирушила на службу, тримаючись за огорожі, щоб не впасти.

Був початок травня, і весна вирувала на повну силу. Повітря було свіже й запашне, небо кришталево-блакитне, а сонце яскраво сяяло. Пухнасті хмаринки весело пливли небом, нагадуючи маленьких ягнят. Деревя вбралися в розкішні зелені шати, багато з них були вкриті запашними квітами. Марія трималася за паркани, і верби лагідно пестили її обличчя своїми м’якими котиками. Тюльпани й нарциси на подвір’ях сусідів милували око своєю ніжною красою.

– Всемогутній, яке величне Твоє творіння! – шепотіла Марія із захопленням. – Ісусе, що буде з моєю маленькою брунькою? Чи Ти подбаєш про свою дитину і дозволиш їй вирости й зацвісти на Твою славу?

Коли Марія наблизилася до церкви, служба добігала кінця. Люди поспішили до неї, щоб допомогти втриматися на ногах. Вони майже внесли її в будівлю, якраз вчасно до великодніх молитов. Марія вклякла на колінах перед віттарем, ридаючи, а вся громада простягала до неї й до неба руки, благаючи Всевишнього про допомогу. Здалося, що самі небеса відкрилися, аби відповісти на їхні молитви.

Після служби чоловік і діти допомогли Марії дістатися додому. Вона майже впала в ліжку і міцно проспала до вечора. А коли прокинулася, кровотеча та спазми вже припинилися. Вона подякувала Богові за полегшення.

Наступного дня Марію відвідала найкраща подруга. Жінка розповіла, що молилася за Марію й отримала чітку відповідь від Господа: Марії потрібно звернутися до того спеціаліста, який колись допоміг їй самій. Спочатку Марія вагалася, але подруга наполягла.

Невдовзі після Великодня Марія поїхала до Львова зустрітися з доктором С., до якого завжди були довгі черги. Жінка надала

йому всі свої медичні записи, але він вирішив розпочати з ультразвукового обстеження.

– А в чому проблема з вашою вагітністю? – нарешті запитав він. – Я бачу ідеально розвинений плід.

– Що?! – не зрозуміла Марія, вражена.

– Подивіться сюди, – відповів лікар, повертаючи монітор до неї. – Бачите? У вас усе нормально, там ідеальна дитинка розвивається.

Марія не змогла стримати почуттів і розридалася.

– Чому ви плачете? Ви не раді? – співчутливо запитав лікар. Марія вказала на стос копій медичних записів. Доктор С. уважно їх переглянув. Коли він підвів погляд, його очі блищали від сліз.

– На Великдень у мене була кровотеча, і я думала, що втрачаю дитину, – пояснила Марія.

– У вас була кровотеча на додачу до всього?! – вигукнув лікар, емоції переповнили його. Він зрозумів, що став свідком чогось, що перевершує науку, чогось поза межами людського розуміння. Уперше за свою кар'єру він бачив справжнє надприродне диво. – Ідьте додому, – сказав він, сльози стікали по його щоках. – І насолоджуйтеся своєю чудовою вагітністю.

Марія залишила кабінет, її віра була підтверджена, а серце наповнене вдячністю за Боже втручання і диво.

УСУПЕРЕЧ НАУЦІ (продовження)

Марія народила гарну здорову доньку. Неонатологи провели ґрунтовне обстеження новонародженої з огляду на записи про ранній термін вагітності Марії, але не виявили жодних відхилень. Марія славилася Богом, доглядаючи за своєю п'ятою дитиною. Вона

думала, що всі проблеми позаду, проте Бог мав намір ще раз явити Свою славу в її житті.

Коли доньці Мирославі було шість місяців, Марія якось пішла надвір у клопотах по господарству. І попросила старших дітей приглянути за немовлям. Раптом старша донька прибігла, плачучи: “Мамо, мамо, маленька не дихає!” Марія кинулася в дім і знайшла Мирославу непритомною, з посинілим обличчям. Діти сказали, що немовля тримало в руках гудзики й, найімовірніше, один з них опинився в роті. Марія почала плескати маля по спині, щоби гудзик вилетів, але нічого не вийшло. У відчаї вона захлала палець у рот дитині й змогла-таки витягнути те, що перекривало дихальні шляхи. Однак дитина залишалася без ознак життя: без серцебиття, без дихання. У відчаї Марія зробила те, що вміла й могла. Вона вибігла на двір, піднесла бездиханну дитину до неба й заволала до Бога про милість і допомогу. У ту ж мить дитятко закашлялося й почало дихати. Здоровий рожевий колір поволі повернувся до личка Мирослави. Це було ще одне чудесне благословіння.

А за якийсь час Марія зустріла лікарку, яка зневажила її під час вагітності, наполягаючи на аборті.

– Ви пам'ятаєте мене? – запитала Марія.

– Так, пам'ятаю! – відповіла лікарка. – Ви та жінка з утворенням у матці, яка відмовилася від аборту!!

– У результаті тієї вагітності я народила здорову дитину, – сказала Марія.

– Це неможливо, ви брешете! – закричала лікарка. Марія розвернулася й пішла, згадавши: “А як хто вас не прийме, і ваших слів не послухає, то, виходячи з дому чи з міста того, обтрусіть порох із ніг своїх” (Матвія 10:14).